

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

B62j 5/06

Nr 30597

Kl. 63 g, 10

Metallwerk Alfred Schwarz Aktiengesellschaft, Eisenach

Reflektor, umocowywany na kierownicy roweru lub motocyklu

Zgłoszono 6 kwietnia 1939

Udzielono 8 maja 1942

Pierwszeństwo: 8 kwietnia 1938 (Niemcy)

Znane reflektory rowerowe są zazwyczaj umocowywane na rurze wsporczej kierownicy za pomocą przyrządu zaciskowego, przede wszystkim zaś za pomocą uchwytów rurowych i śrub. Tak umocowany reflektor znajduje się w dość dużej odległości od kierownicy, co powoduje, że już przy lekkim nacisku nań z boku, np. przy oparciu roweru o ścianę, może być przekreślony, a przy upadku roweru może być z łatwością uszkodzony. Również z powodu znacznego wysięgu ramienia, na którym reflektor jest osadzony, narządy, przeznaczone do umocowania reflektora, podlegają silnym wstrząsom podczas jazdy i dlatego

szybko zużywają się i niszczą. Ponieważ nadto reflektor jest połączony z kierownicą jedynie za pomocą nakrętki, którą łatwo można odkręcić, przeto z łatwością może być skradziony. Ponieważ wreszcie reflektory tego rodzaju mają wyraźny charakter dodatkowo wbudowanej części składowej, przeto połączone z rowerem nie robią wrażenia organicznej całości.

Aby uniknąć tych wad, próbowano tak połączyć reflektor z kierownicą, ażeby ramiona kierownicy i jej rura wsporcza były trwale połączone z drążkiem osłony reflektora lub też nawet bezpośrednio z samą osłoną. Wymaga to jednak szczególnego

uksztaltowania kierownicy i rury wsporczej i dlatego nie nadaje się do zastosowania do już wykonanych rowerów.

Według wynalazku osłona reflektora składa się z dwu lub większej ilości części oraz tak obejmuje kierownicę roweru, iż kierownica ta i rura wsporcza przechodzą przez osłonę, przy czym zwłaszcza taki układ jest korzystny, w którym punkt skrzyżowania kierownicy i rury wsporczej umieszczony jest w tylnej części osłony reflektora. Osłona reflektora osadzona jest przegubowo na bocznych ramionach kierownicy, a z biegnącą ku dołowi rurą wsporczą połączona jest trwale i nastawnie. Korzystne jest również umieszczenie pierścieni uszczelniających z elastycznego materiału w poszczególnych miejscach przejścia rur kierownicy przez osłonę reflektora.

Dzięki temu, że osłona składa się z kilku połączonych ze sobą części, reflektor można umieścić na każdej normalnej kierownicy, przy czym osłona po osadzeniu tworzy organiczną całość z ramą roweru, wskutek czego np. kradzież reflektora jest znacznie utrudniona.

Również uzyskuje się znaczną oszczędność na materiale, ponieważ odpadają stalowe uchwyty, konieczne przy dotychczas używanych reflektorach.

Na rysunku uwidoczniono przykład wykonania reflektora według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia połączony z kierownicą reflektor w przekroju pionowym, fig. 2 — widok z góry po zdjęciu górnej części osłony, fig. 3 przedstawia w przekroju szczegół przyrządu, ustalającego położenie reflektora.

Przednia część 1 reflektora, zawierająca lampę żarową 8 i zwierciadło 9, nasunięta jest za pomocą kołnierza 2 na podzielną w płaszczyźnie poziomej tylną część 3 i 4 osłony i w tym położeniu zamocowana za pomocą odpowiednich narządów, np. za pomocą śruby zaciskowej. Kierownica 5

i połączona z nią rura wsporcza 6 połączone są w znany sposób z ramą roweru względnie z przednimi widełkami za pomocą nagwintowanego sworznia 7 (fig. 2).

W celu umocowania reflektora na rowerze zdejmuje się kierownicę z rurą wsporczą, a następnie nasuwa się od dołu na rurę wsporczą dolną część 3 osłony, tak że rura wsporcza przechodzi przez dolny podłużny otwór 10 (fig. 3). Osłona opiera się przy tym wydłużeniami ścianek 11 u bocznych otworów poprzez pierścienie uszczelniające 12 o oba ramiona kierownicy. Następnie nasadza się górną część 4 osłony, która w celu uzyskania dobrego uszczelnienia jest połączona z dolną częścią osłony za pomocą zakładki 15 oraz przez ześrubowanie.

Po zestawieniu obu połówek osłony nasuwa się od przodu i umocowuje reflektor z lampą żarową.

Kierunek światła nastawia się przez odpowiednie przekręcenie osłony około poziomej osi kierownicy, po czym nasunięte na rurę wsporczą wydłużenie 13 osłony zamocowuje się za pomocą śrub 14, które przechodzą przez podłużne otwory 16, przez co ustala się kąt nachylenia reflektora.

Na osłonie reflektora umieszcza się wyłącznik. W osłonie tej można również wykonać przezroczyste otwory kontrolne dla stwierdzenia, czy pali się żarówka, można osadzić baterię, tachometr itd.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Reflektor, umocowywany na kierownicę roweru lub motocyklu, znamieny tym, że jego osłona składa się z dwu lub większej ilości części (3, 4), które obejmują przechodzące przez nie ramiona kierownicy (5) i rurę wsporczą (6).

2. Reflektor według zastrz. 1, znamieny tym, że osłona reflektora zawieszona

jest na ramionach kierownicy (5) i połączona trwale i nastawnie z rurą wsporczą (6).

3. Reflektor według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że w miejscach przejścia rury wsporczej (6) i ramion kierownicy (5) przez osłonę reflektora umieszczone są

pierścienie uszczelniające (12) z materiału elastycznego.

Metallwerk Alfred Schwarz
Aktiengesellschaft
Zastępca: inż. W. Tymowski
rzecznik patentowy

Fig. 1.

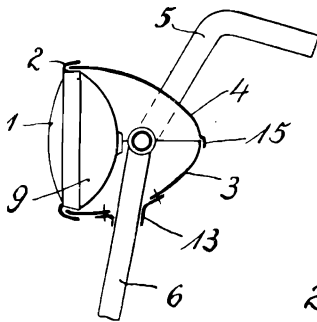

Fig. 2.

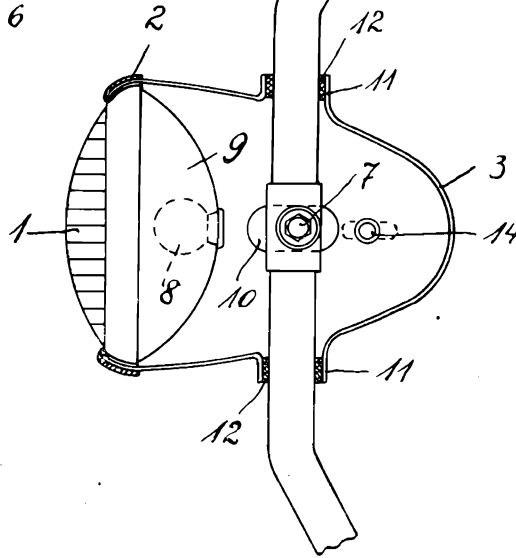

Fig. 3.

